

Sag C-499/99

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien

»Traktatbrud — statsstøtte — støtte til virksomhederne i
Magefesa-koncernen — Kommissionens beslutninger 91/1/EØF og 1999/509/EF
om pålæg om tilbagesøgning — manglende opfyldelse«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat J. Mischo fremsat den 24. januar
2002 I - 6034
Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 2. juli 2002 I - 6057

Sammendrag af dom

1. *Traktatbrudssøgsmål — manglende efterkommelse af en kommissionsbeslutning om statsstøtte — beslutning om påbud om at tilbagesøge ulovlig støtte — indsigelser — gennemførelse absolut umulig — bedømmelseskriterier — debtors finansielle stilling (Art. 88, stk. 2, EF)*

2. *Statsstøtte — kommissionsbeslutning om en støttes uforenelighed med fællesmarkedet — vanskeligheder i forbindelse med gennemførelsen — Kommissionens og medlemsstatens forpligtelse til at samarbejde om en løsning i overensstemmelse med traktaten*

(Art. 10 EF og art. 88, stk. 2, EF)

3. *Traktatbrudssøgsmål — manglende efterkommelse af en kommissionsbeslutning om statsstøtte — beslutning om påbud om at tilbagesøge ulovlig støtte — bedømmelse af traktatbruddet — relevante forhold — forholdene ved udløbet af den af Kommissionen fastsatte frist*

(Art. 88, stk. 2, EF)

1. Når en kommissionsbeslutning om ophævelse af en statsstøtte, der er uforenelig med fællesmarkedet, ikke har været genstand for et direkte søgsmål, er den eneste indsigelse, som kan gøres gældende af en medlemsstat over for et af Kommissionen anlagt traktatbrudssøgsmål i henhold til traktatens artikel 88, stk. 2, EF, indsigelsen om, at det er absolut umuligt at gennemføre beslutningen korrekt.

have gjort det muligt at overvinde vanskelighederne.

Det forhold, at medlemsstatens myndigheder på grund af de pågældende virksomheders økonomiske situation ikke har kunnet tilbagesøge den udbetalte sum, udgør heller ikke en umulighed for gennemførelsen, eftersom Kommissionens formål er, at støtten ophæves. At der ikke findes aktiver, som kan tjene til dækning af kravet, kan kun godtgøres som led i en likvidation af selskabet.

Betingelsen om, at det skal være absolut umuligt at gennemføre beslutningen, er imidlertid ikke opfyldt, når medlemsstatens regering udelukkende har underrettet Kommissionen om de retlige, politiske og praktiske vanskeligheder, som gennemførelsen af beslutningen indebar, uden at have gjort noget reelt forsøg på at tilbagesøge støtten hos de pågældende virksomheder eller foreslå Kommissionen sådanne alternative metoder til gennemførelse af beslutningen, som ville

(jf. præmis 21, 25, 37 og 38)

2. En medlemsstat, der under gennemførelsen af en kommissionsbeslutning om statsstøtte støder på uforudsete og uforudsigelige vanskeligheder eller får

kendskab til følger, der ikke er forudset af Kommissionen, skal forelægge Kommissionen disse problemer til vurdering med forslag om passende ændringer af den pågældende beslutning. I så fald skal Kommissionen og medlemsstaten i henhold til reglen om, at medlemsstaterne og Fællesskabets institutioner har en gensidig pligt til loyalt samarbejde — som navnlig artikel 10 EF er udtryk for — samarbejde efter bedste evne med henblik på at overvinde vanskelighederne, idet traktatens bestemmelser fuldt ud skal overholdes, særligt bestemmelserne om statsstøtte.

(jf. præmis 24)

3. Under et traktatbrudssøgsmål, der er anlagt i medfør af artikel 88, stk. 2, EF med påstand om, at det fastslås, at en medlemsstat har tilsidesat sine forpligtelser, idet den ikke har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme en kommissionsbeslutning om statsstøtte, skal traktatbruddet bedømmes på tidspunktet for udløbet af den frist, der er fastsat i Kommissionens beslutning, inden for hvilken medlemsstaten skal underrette Kommissionen om, hvilke foranstaltninger den vil træffe for at tilbagesøge den støtte, der er anset for uforenelig med fællesmarkedet.

(jf. præmis 28)